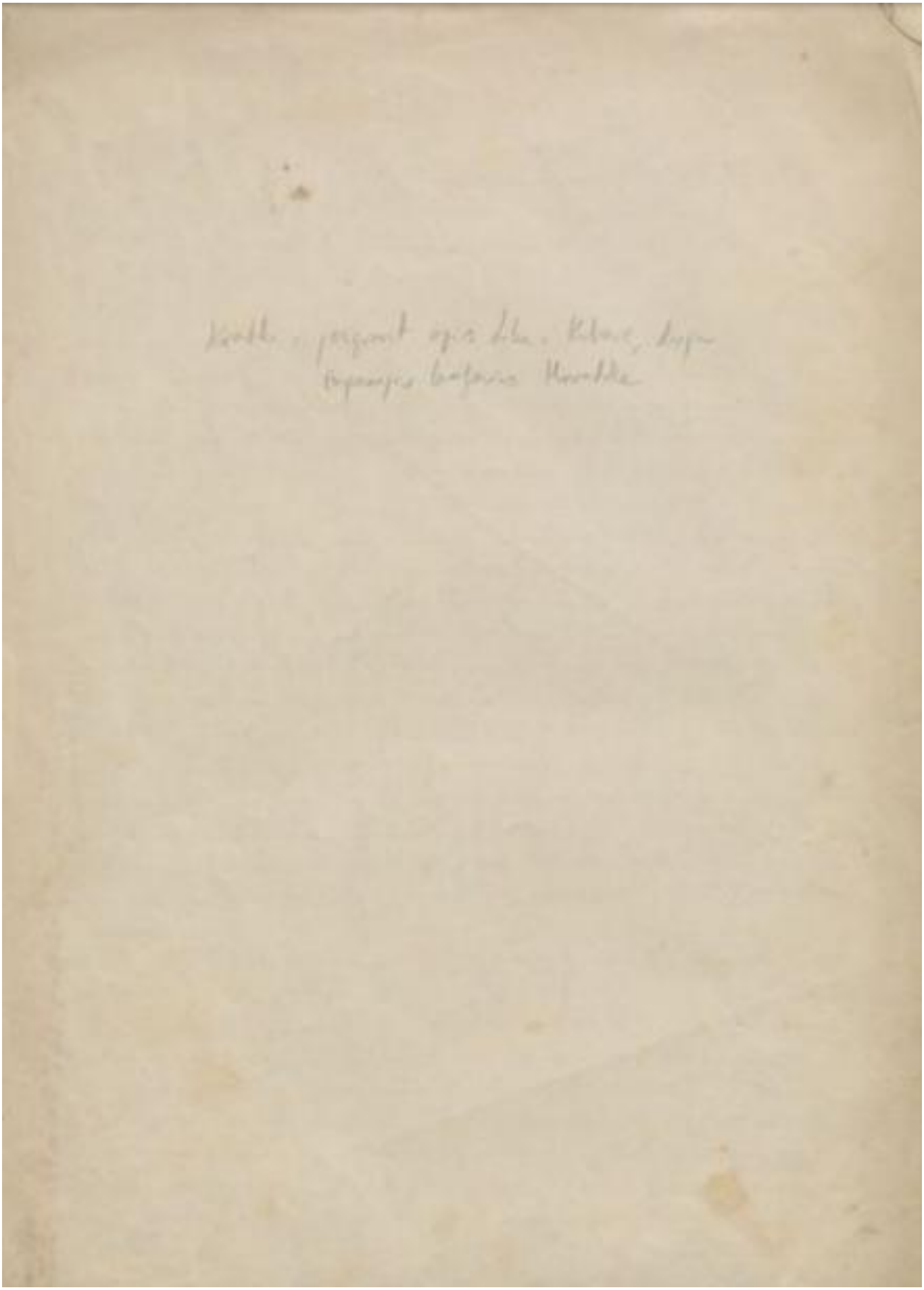

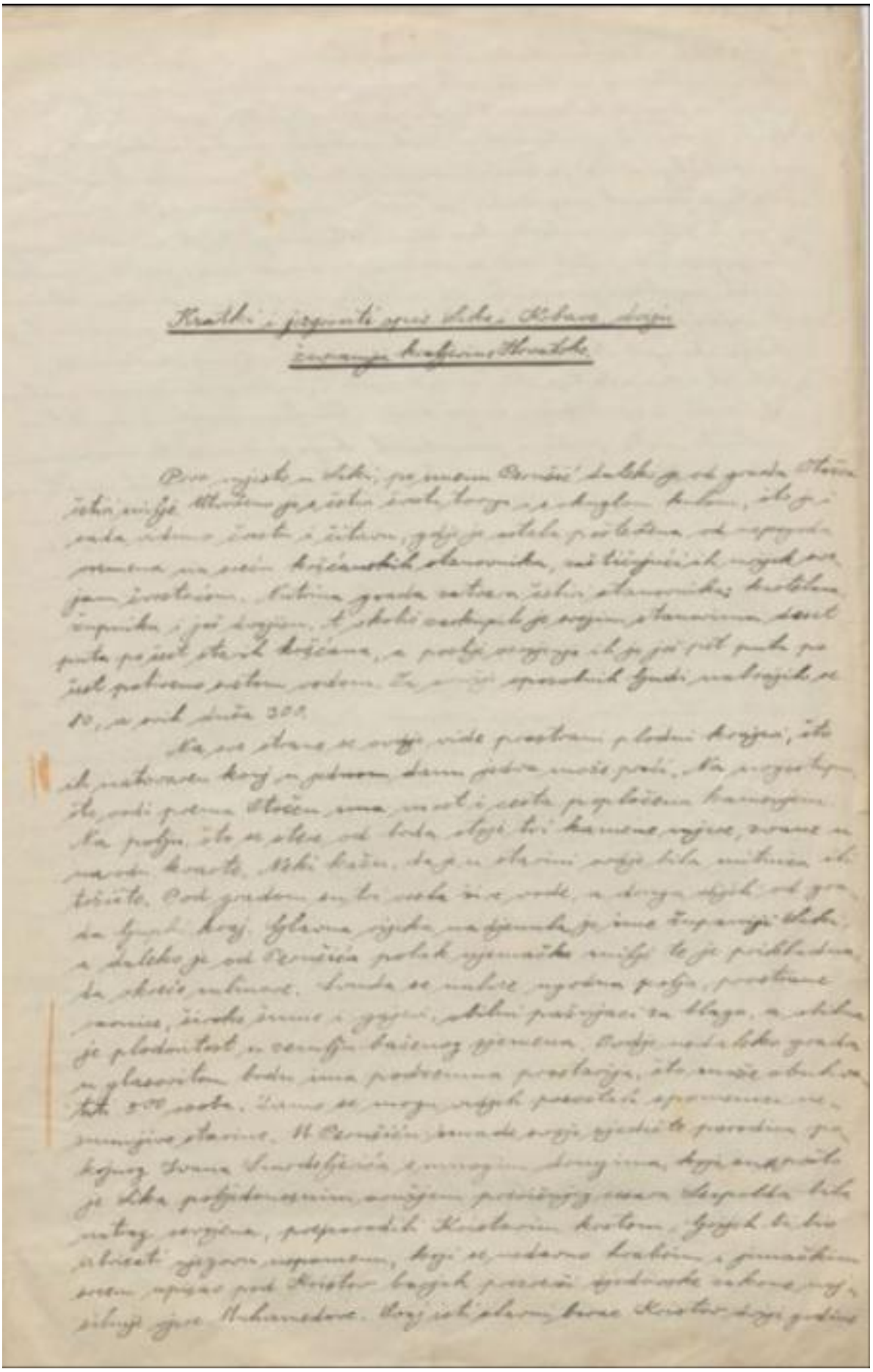

Kratki i jezgroviti opis Like, Krbave, dvije županije kraljevine Hrvatske

Prva vojska u Lici, po mnenu Perušić' dalek je od grada Otočca, iako mnijem Otočcu pa se čuda svak, koga se drugim kralom, ili je cada nekmo život i žitavu, gdje je ostala prošlostna od vojske pomena na sviu krščanskih stanovnika, na tužnjivih mogli ovijem životom. Ostrina grada ostava u čelu stanovnika; kroblem županika i joi drugim. I skoli ostupili je vojnim stanovima dosel puta po just starih kršćana, a poslje vojnog ili je joi pit puta po just potrebno sistom, sodom. Za vojsku spomenutih Ljudi nalazgili se 10, a ond duša 300.

Na sve strane se vojsku vide prostrani plodni krajevi, ito ili natovaren kraj u pokrom dam jedva mnio prali. Na prozgu ile ondi prema Otočcu ima mnot i cesta popločenim kamenjem. Na polju, ito se ulaz od toda stoji tri kamene vojske, zvane u narodu kmeta. Neki kažu, da je u starini vojsku bila mitnica ili tržište. Pod gradom su te cesta ine, vode, a drugu stojih od grada kupi kraj. Glavna vojska nadjenuta je ime županije Like, a daleko je od Perušića potok vjenačke mnijem te je prikladna, da skoči mlinace. Sunda se nalaze vjerna polja, prostrane livade, šume i gajevi, stoku pašnjaci za blago, a ukida je plodnitost u cemfin baćenog pomena. Vodje nedaleko grada u glasovitom kraju ima podzemna prostarija, ito može obuhvatiti 300 ljudi. Žiteo se mogu vrlih pasoliti spomenuti ne-mnogive starine. U Perušiću ima vojsku vjerski te pravoslavna po kojoj Ivana Smrdelića i mnogim drugima, koji su prešli je Lika poljidomnim mnijem prvinjog cesara Leopolda bile natog vojska, potpovrdili Kristovim krstom. Gospodi bi bio istinit zgrozno uspomenom, koji se nekoro kratkim i junačkim svom upisao pod Kristov bagjek prezreši vjerovske zakone, koji silnuji zjve Muhamedove. Kraj isti slavni barac Kristov drugi godine

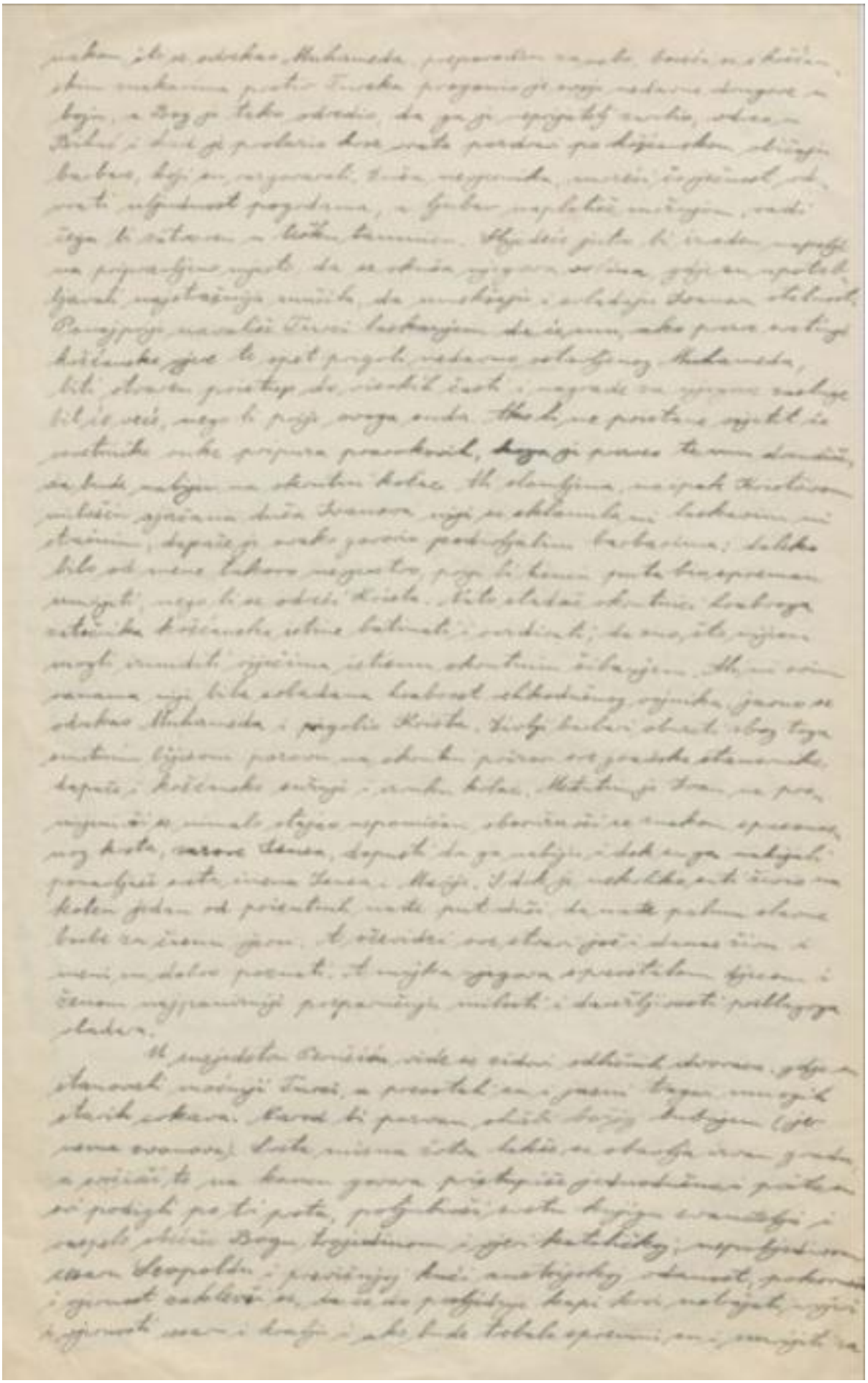

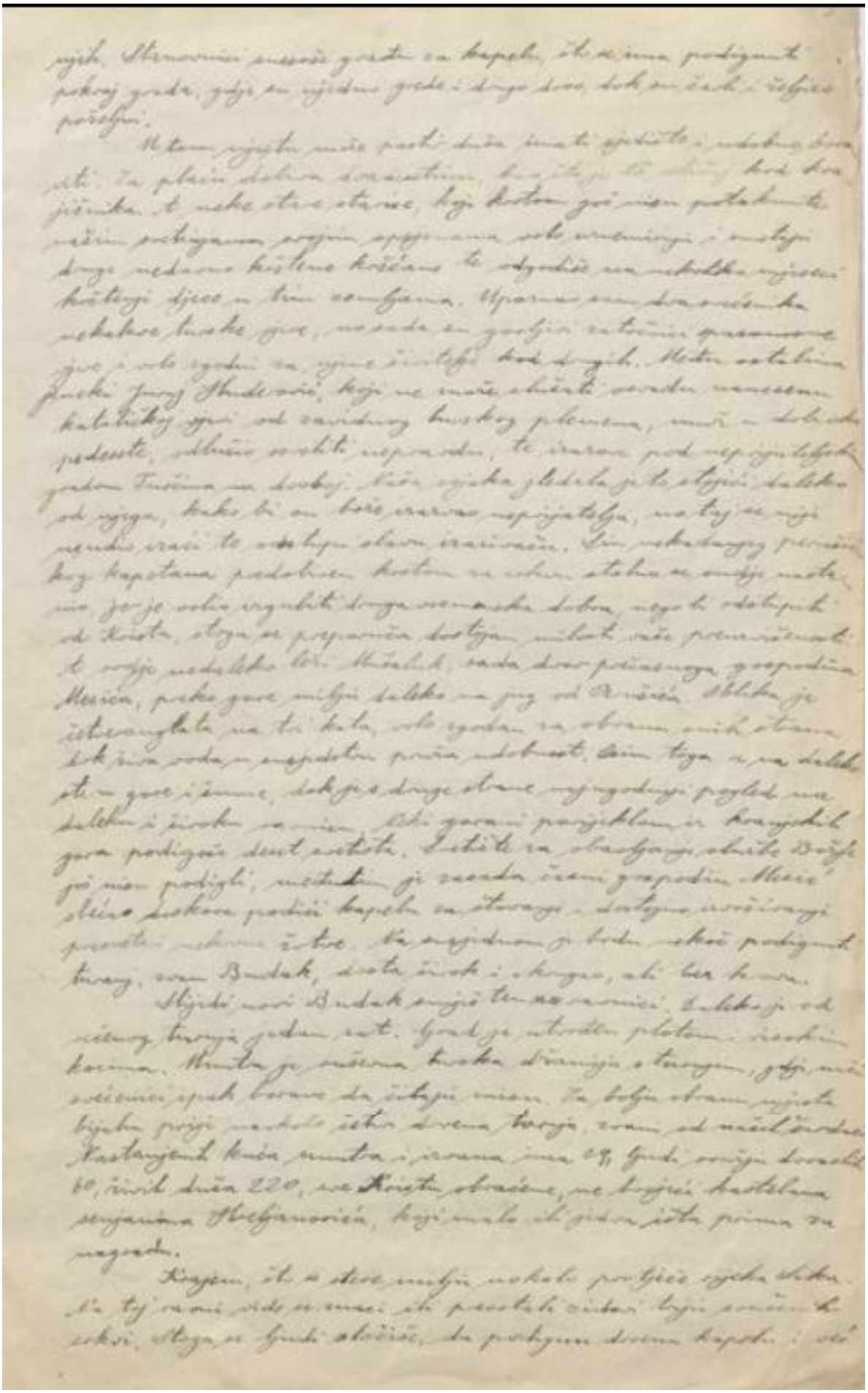

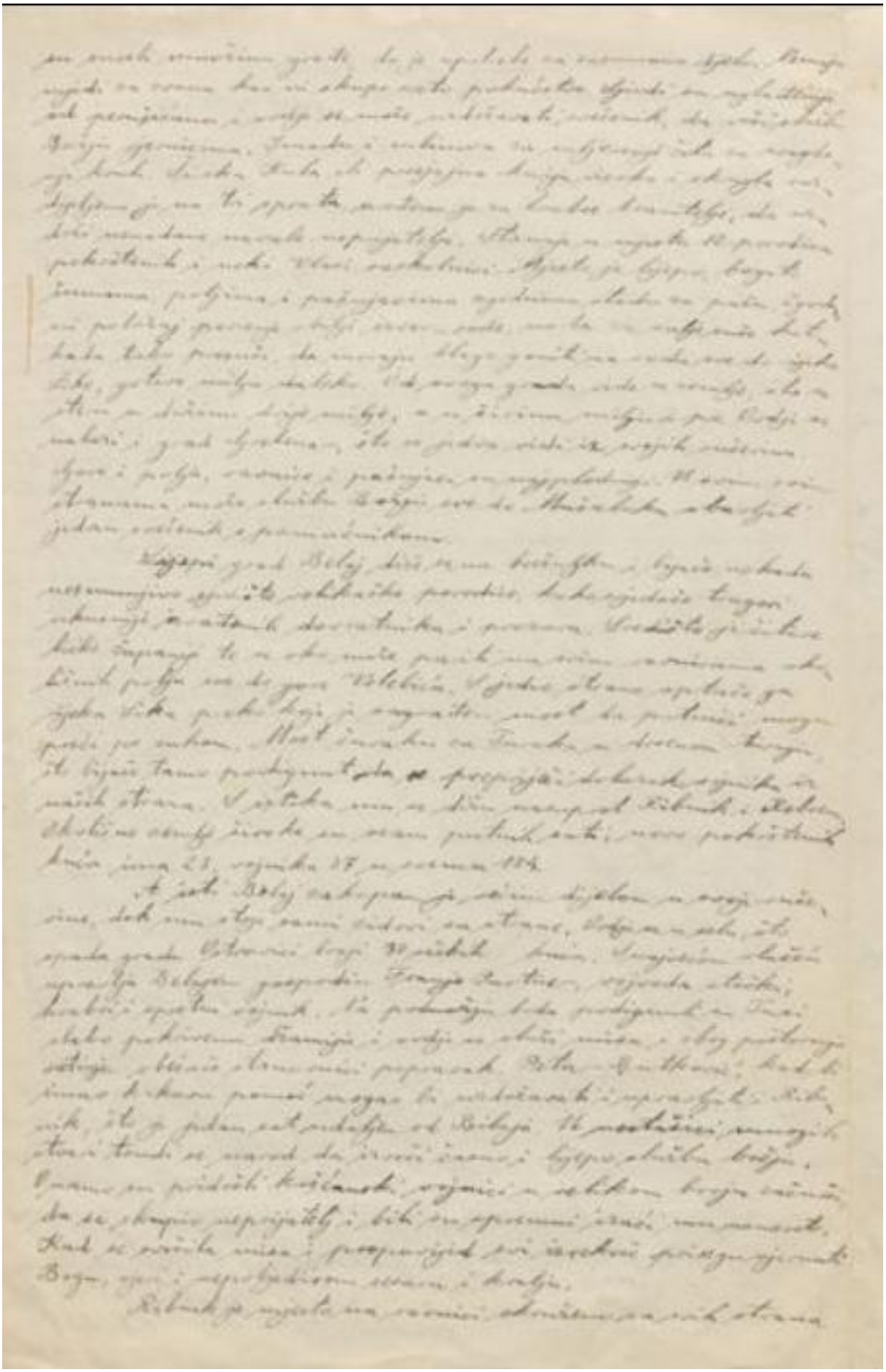

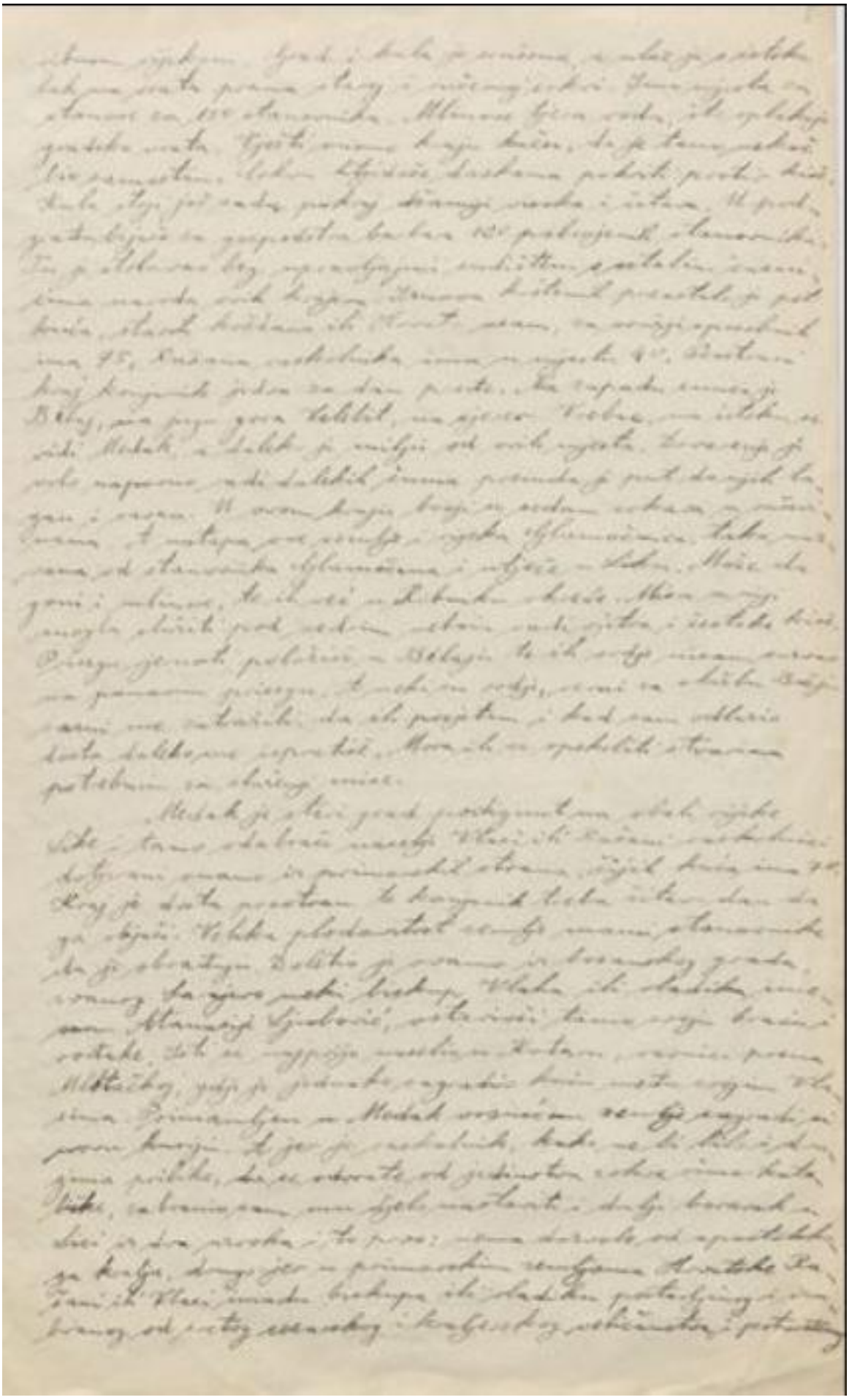

od ruske apostolske stolice, po imenu gospodina Ivanja Popovića, pa spitalem, Marić te je otac na toba prešli iz njegovom [illegible]. Kraj ove ravni leži, da je, nekoro je svoj stari prišao u Bač na kraljevski dvor.

Radnić je u ovome kraju, gdje se diže gora Velebit, koj grad ima pod svojom zaštitom prostrane ravnje, što mogu odgovarati potrebi od jednoga dana. Stari Ilirac, jedna Radnička okružni ustanove. Stanovnika Vlaha Rašana pravoslavnika, koji su se odselili od jedinstva sokoranga koji se predaut, za njovanje sporednih 100. – Tu je nekada ostavalo tri crkve, kako se dosta prostrale mučine. Sad jedna njenca neki monah ili redovnik bakalar bi te prekinut od poga naroda. Zato je bez sličnim pričinja njega se nevolo. Grad Lavinac sidi se na brežuljku pod gorom Velebitom. Naokolo se ukaza pred gledaocem prostrani krajevi: Rijeka crnama Otučnica prebegala je ribom, ali pastrom, teče u najjužnu. Tamo se diže stare i nekiji njemu nitko ne stanuje. Odavle idući dolari se u Gračac, koje se nove stari grad na podnožju gore Velebita. Tamo se nalazi dvoji male rijeke Metnišica i Otnička. One nadmašuju obilnom vanil riba potoke čitave županije. Kraj njih prostran i prema zapadu u stare ove ka more i Kapine, gdje je izvor Zermanja, što dijeli Liku od Dalmacije. A prema istoku od istoka odijelnom je Krbava. Sirotna ima broja za 300 stanovnika. Tamo su jasni brzgovi vanil rokava. Ljetni ovdje udaljeni su turski gradovi Vrkupi i Udbovica. U ovom gradu su stražari iz prade stuže manjet najjednim farbarima koji mutnovno izmjenjuju stare.

Udbovica sa Barletom su gradovi do njih varoši, mutnovno udaljeni dvoji njemačke milje. Na istoku su im brda i planine. Gorskim šumama odijelnim je Lika od Krbave. Ona stanu nastava 30 porodica Vlaha iz Rašana, koji takođe u Barletama. Na podnožju one gore, na prostranom njeju diže se grad Vrbac. Bujica crnama Novčica plaće njegom stranu. U daljnom plaće se ulje dan lada. Vlaha ima 40 kuća. Crkvica Sabora, prada u čiji dvoji Carlove na dražesnom brežuljku. Njegovi vidovi jošcada se diže bez krova, najjk izloženi epizodama vremena. Crkvica je za roc stanovnika.
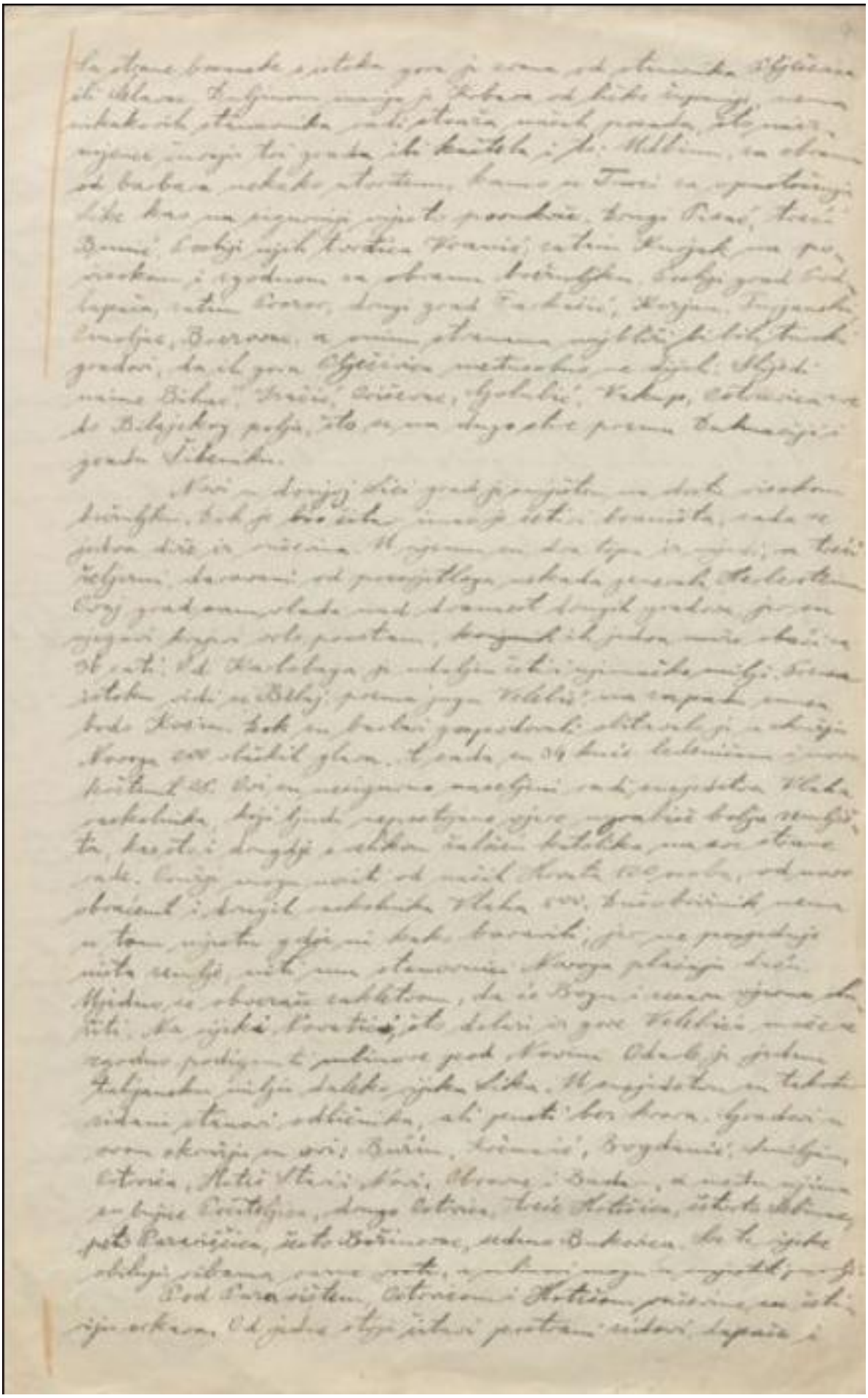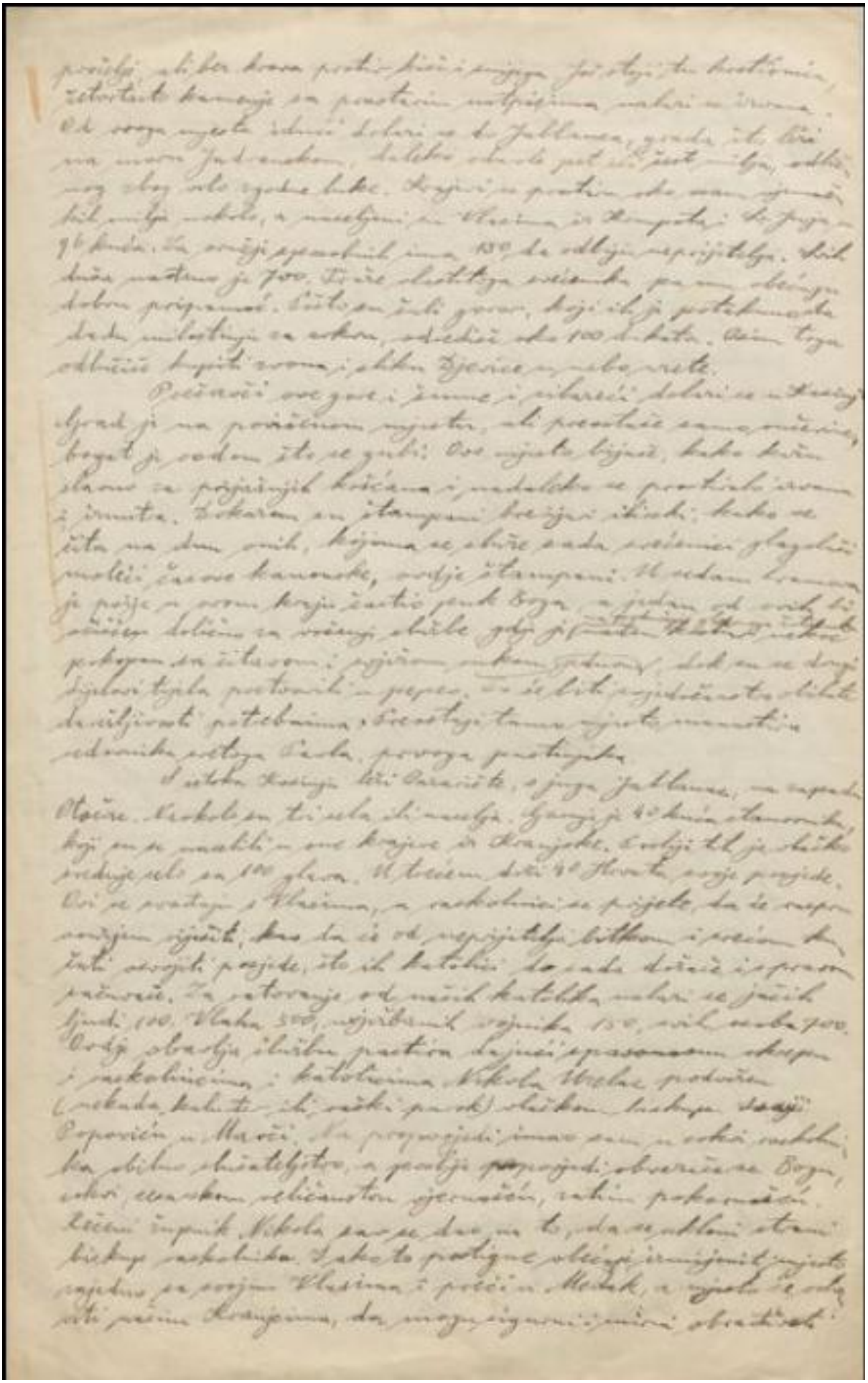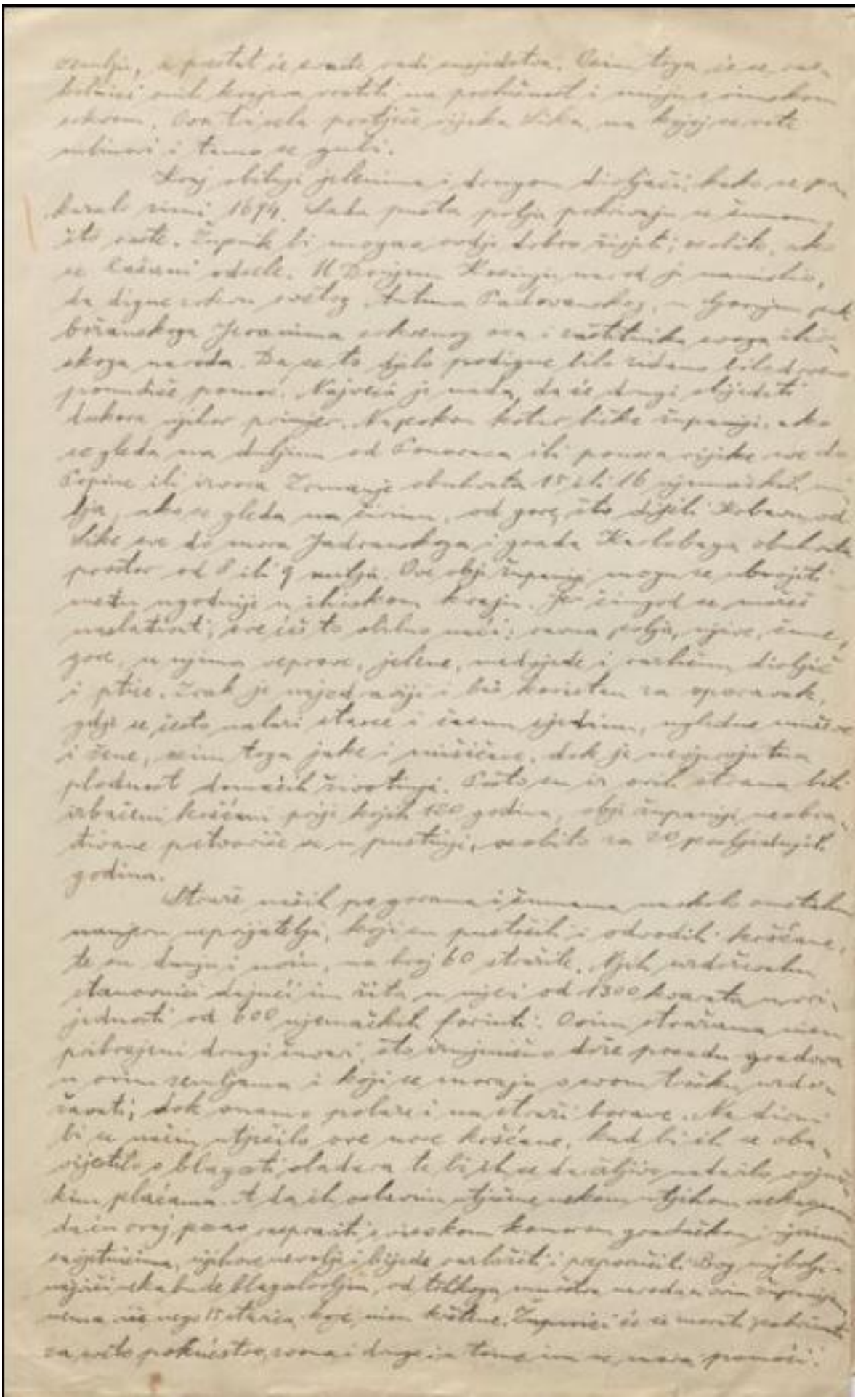
Prešavši ove dolove na oči gradovi Mogrić, Skalbar, Kvarić, Kamić u šumama, pravi, ni od kuga mutnovi tuga strana gora prešlak je županiji Krbave, što je s istoka i zapada omeđa od prirode utvrđena gorama i šumama